

[Poul Møller.]

om og prøve på at løse. Den tilspidsede udenrigspolitiske situation må således efter vort skøn kræve, at vore værns stilling underkastes en fornyet behandling i det høje folketing. Uimodsagt har det ærede medlem hr. Erik Kragh skrevet en artikel i Berlingske Tidende den 20. september, hvor det hedder — jeg beder formanden om tilladelse til et citat —:

„For hærens vedkommende er situationen så ringe, at det nærmer sig det uforvarsarlige.“

Den højtærede forsvarsminister har ikke taget til genmæle, tværtimod. Situationen er den, at halvandet år efter forsvarsforligets afslutning har — skriver det ærede medlem hr. Erik Kragh — hæren ikke fået en stump af det materiel, som forliget forudsatte. Stemningen og moralen i hæren er påvirket heraf.

Jeg tror, at på denne baggrund og ikke mindst på den udenrigspolitiske baggrund bliver det nødvendigt, at vi et eller andet sted i tinget beskæftiger os med vore værns nuværende status og ser, om den er tilfredsstillende, eller hvad der kan gøres for at gøre den tilfredsstillende og for at sikre de materielanskaffelser, som forliget i fjor forudsatte. Vi kan ikke vente at få et tilbud fra USA; vi må selv give et tilbud for at få en modydelse, så at vi kan lægge et anskaffelsesprogram til rette over en 3-4-5 års periode på samme måde, som man har gjort det for søværnets vedkommende med et rimeligt bidrag fra os selv, og derefter gå til NATO-myndighederne med ønske om den resterende finansiering.

Jeg vil gerne ved denne lejlighed spørge den højtærede forsvarsminister, hvorledes det går med gennemførelsen af hjemmевærnsloven i praksis. Jeg tænker ikke her på udnævnelsen af de chefer og officerer, der skal til, men jeg tænker på materielanskaffelser og på hele den forstærkning af hjemmевærnet, der er nødvendig. Jeg vil til den højtærede indenrigsminister rette spørgsmål om det civile beredskabs stilling. Jeg ville være glad, om vi hurtigst muligt i det høje ting kunne modtage en redegørelse fra den højtærede indenrigsminister om, hvilke foranstaltninger der er gennemført vedrørende det civile beredskabs stilling. Det er jo således, at vi alle frygter,

at en ulykke skal ramme menneskeheden. Men vi må ikke af hensyn til denne frygt lade være med at foretage de nødvendige foranstaltninger; folketinget har ansvar for, at disse foranstaltninger er i orden, og vi må derfor bede om snarest muligt at få lejlighed til at blive orienteret om civilforsvaret og det civile beredskabs nuværende status.

I åbningstalen er der et afsnit om udviklingslandene, og folkettinget får om få dage lejlighed til at behandle dette emne. Jeg kan kun sige, at fra vor side skal vi møde med positiv vilje til at gøre vor indflydelse gældende og gøre en indsats for, at Danmark kan bidrage til hjælp til udviklingslandene på en måde, som Danmark kan være bekendt, og på en måde, der viser, at vi med henblik på verdens fremtid fuldt ud erkender dette problems alvor.

Vi kan endnu øjne de sandsynlige retningslinjer for den kommende forhandlingsforløb inden for de seks, når man skal behandle Danmarks ansøgning om optagelse i fællesmarkedet. Vi kan se, at det ikke er sandsynligt, at Danmarks optagelse vil blive effektueret, før man kommer igennem de forholdsvis lange forhandlinger med Storbritannien om de specielle britiske problemer vendende udadtil mod Commonwealth og indadtil mod de britiske lande. I denne situation vil jeg derfor opfordre regeringen til at gøre et nyt forsøg på at sikre os adgang til de forhandlinger, der inden for fællesmarkedet nu skal føres om et samarbejde på landbrugsområdet. Vi har fået den forståelse, at det, man kunne håbe på dette område, var, at vi som en stat, der søgte om optagelse, kunne være med ved forhandlingsbordet, når landbrugsforhandlingerne skulle afgøres for Europa, og vi tillægger det alle stor betydning, at vi kan være med ved dette forhandlingsbord. Foreløbig er vi blevet afvist, men det ville være aldeles urimeligt, om Europas største landbrugseksportør med sin ansøgning om optagelse liggende i fællesmarkedets organer ikke skulle være med til behandlingen af den fremtidige landbrugsordning i Europa. Vi kan ikke tro det, og vi må derfor kunne kræve — også med støtte i den resolution, som Europarådets parlamentariske forsamling for nylig har vedtaget, og hvori Europas parlamentarikere, også de, der tilhører de seks, støtter den betragtning — at vi om ikke bindende